

siunibus aliquid auxilii expetere et accipere possit, nem si Mag/nifica/ Do/minatio/ V/est/ra aliquibus non subveniet, nescimus, quomodo hic remaneamus, cum omnia amiserimus. Mag/nificae/ Do/minationi/ V/est/rae perpetua nostra servitia commendamus, quam Deus conservet. Datum ex castro Palotha, 18. Octobris, anno 1554.

Eiusdem Mag/nificae/ Do/minationia/ V/est/rae s/ervit
tores Georgius Thwry caeterique
militum universitas in Palotha

Kivül: Magnifico domino domino Raffaeli de Podmanyn, liber baroni in Besterze etc. domino nobis gratiosissimo

Más kéz írása: Litterae militum in Palota, quibus narrant casum, sive irruptionem Turcarum in castrum

Eredeti, gyűrűspecst töredékével: Magyar Országos Levéltár /a továbbiakban O.L./ Kamarai lt. Missiles /E.204./ 1554. október 18. Kiadta Lukinich Imre: A Podmanyni Podmaniczky család oklevéltára IV., Budapest 1941. 221.sz. 591-592. lapokon.

Magyar fordítás:

Nagyságos úr és legkegyelmesebb urunk. Örökös szolgálataink ajánlása után feltárhatjuk Nagyságos Uraságodnak, miféle szerencsétlenség ért mindannyiunkat október 17-én hajnalban, az éjszakai félhomályban. A fehérvári bég¹. /Az 1543 júliusában török kézre került Székesfehérvár ekkori bégje Hamza bég volt./ ugyanis hatalmas sereggel, csaknem háromezer törökkel bennünket megtámadva ostrommal elfoglalta a várhoz tartozó megerősített palánkokat, mi pedig ameddig csak lehetett, szembeszálltunk az ostromlókkal, de mivel az ő seregük igen nagy volt, később nem tudtuk nekik ellenállni és mind lovaink, mind hadi szereink és egyéb dolgaink a török kezére jutottak, olyannyira, hogy egyeseknek közülünk csak két lovuk, másoknak pedig csak egy, némelyeknek pedig egyáltalán nem maradt lovuk. Akkor ugyan sem a lovakat, sem a harci szereket nem tudtuk elvinni és megvé-